

Pismo učenicima 8.b

Ležim i razmišljam. Trudim se prisjetiti se svih onih trenutaka-i lijepih, i onih manje lijepih. Baš svih onih koje me čine učenicom 8. b razreda.

Sjećam se kao jučer svog dolaska u Osnovnu školu Siniše Glavaševića. Bilo je to u četvrtom razredu. Uplašena, pitala sam se kako će me učenici prihvatiti, kako će gledati na to da i moja mama radi u istoj školi. Sve u svemu bila sam ispunjena strahom i nelagodom. U početku je bilo sitnih nesuglasica. Cure u razredu su me prihvatile bolje nego dečki. Morala sam se izboriti za svoje mjesto pod suncem i mislim da sam u tome uspjela. Danas, kada razmišljam o tome, mislim da je i to bio sastavni dio našeg odrastanja. Nakon toga i ja sam postala punopravni član 4.b razreda. Još uvijek nisam svjesna i ne mogu vjerovati da je došao kraj našem zajedničkom druženju. Brzo je prošlo. I prebrzo. Nekada smo negodovali jer imamo puno za učiti, a učitelji nas gnjave. A sada upisujemo srednju koja će nam zasigurno biti puno teža. Vjerujem da ćemo se vrlo brzo sjetiti kako je osnovna škola bila dječja igra. Uskoro se rastajemo, a ja se pitam jesmo li mogli još bolje provesti zajedničko vrijeme. Sigurno jesmo, ali svakome od nas ostaju zajedničke uspomene koje su postale sastavni dio nas i koje ćemo nositi sa sobom tijekom cijeloga života. Kao svjetionik na našem putu uvijek nas je vodila naša draga razrednica Ivana. Tako je i ona ucrtala trag i ostavila snažan pečat na našim srcima. Ostaje tu dok god smo živi. Uvijek ćemo je se sjećati. U svoje osobno ime i u ime svih učenika 8. b razreda od srca i iskreno Vam hvala na svemu. Hvala svim učiteljima i nastavnicima koji su se trudili prenijeti nam znanja iz svog predmeta. Hvala teti kuharici zbog koje nismo bili gladni. Hvala domaru koji je brinuo da se u školi sve odvija u najboljem redu. Hvala tetama zbog kojih smo uvijek dolazili u čistu školu. Hvala vam svima! Ali najviše hvala tebi, Marine, što si nas nasmijavao svojim kašnjenjem na sate hrvatskog jezika radi odlaska u pekarnicu. Hvala tebi, Marija, zbog zajedničkog učenja engleskog jezika. Hvala tebi, Lucija, jer nas je uveseljavalo tvoje osobito zanimanje za satelite. Hvala tebi, Patriče, zbog zaraznog smijeha. Hvala tebi, Niko, što zabijaš golove kao nitko. Hvala tebi, Noro, zbog tvoga znanja. Hvala tebi, Darija, jer si se isticala svojim rukometnim vještinama. Hvala tebi, Elena, jer praviš najbolje pletenice na svijetu. Hvala tebi, Ronaldo, što si se isticao svojim znanjem o svemu onome što ne bismo smjeli raditi i što si unio pozitivan nemir u naš miran razred. Hvala tebi, Gabriele, jer si se pokazao kao dobar prijatelj i suradnik u nastavi na daljinu. Hvala tebi, Nikola, jer si nas cijelo vrijeme nasmijavao. I hvala tebi, Antonia, jer slikaš najljepše na svijetu.

Svi vi, učenici 8.b razreda, posebni ste na svoj način i hvala vam što ste mi dozvolili upoznati svaki dio vaše posebnosti. Hvala vam za sve zajedničke trenutke. Drago mi je što sam barem djelomično bila dio vašeg života i nadam se da ću i ja ostati u vašim srcima kao što ćete vi ostati u mom.

Emily Kruljac, 8.b